

סנהדרין טו

שאלה: מאי ערכין המטלטלין?
תשובה:

	רב גידל אמר רב	רב חסדא אמר אבימי	רבי אבהו
מה זה ערכין המטלטלין	באומר ערך כלי זה עלי	במתפיס מטלטלין לערכין	באומר ערכי עלי בא כהן לגבות ממנו מטלטלין - בשלשה, קרקעות - בעשרה
מאי טעמא?	אדם יודע שאין ערך לכלי, וגמר ואמר לשום דמים - משום הכי נותן דמיו		
קושי מדברי המשנה	ערכין של מטלטלין מבעיא ליה!	מטלטלין של ערכין מיבעי ליה!	בשלמא לאפוקי מהקדש - בעינן שלשה, אלא לעיולי להקדש - שלשה למה לי?
תירוץ	תני: ערכין של מטלטלין	תני: מטלטלין של ערכין	סברא הוא, מה לי עיולי מה לי אפוקי. אפוקי מאי טעמא - דילמא טעי, עיולי נמי - דילמא טעי.

רבי יהודה אומר אחד מהם כהן.

קושי על תנא קמא: אמר ליה רב פפא לאביי: בשלמא לרבי יהודה - היינו דכתיב **כהן**, אלא לרבנן **כהן** למה להו? קשיא.

הקרקעות תשעה וכהן.

המקור: מנהני מילי? אמר שמואל: עשרה כהנים כתובין בפרשה, חד לגופיה, הנך הוי מיעוט אחר מיעוט, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות, דאפילו תשעה ישראל ואחד כהן.
קושי: מתקיף לה רב הונא בריה דרב נתן: אימא חמשה כהנים וחמשה ישראלים קשיא.

ואדם כיוצא בהן.

קושי: אדם מי קדוש?

תירוץ: אמר רבי אבהו: באומר דמי עלי, דתניא: **האומר דמי עלי - שמין אותו כעבד הנמכר בשוק**. ועבד אתקש לקרקעות.

שאלה: בעי רבי אבין: שער העומד ליגזוז בכמה? כגזוז דמי - ובשלשה. או כמחובר דמי - ובעשרה?
תשובה: תא שמע:

תנא קמא	רבן שמעון בן גמליאל
המקדיש את עבדו אין מועלין בו	מועלין בשערו

וקיימא לן דבשערו העומד ליגזוז פליגי, שמע מינה.

דיון במחלוקת ת"ק ורשב"ג:

הצעה: נימא הני תנאי כהני תנאי. דתנן,

	רבי מאיר	חכמים
	יש דברים שהן כקרקע ואינן כקרקע	ואין חכמים מודים לו
עשר גפנים טעונות מסרתי לך, והלה אומר אינן אלא חמש (מודה במקצת)	רבי מאיר מחייב	וחכמים אומרים: כל המחובר לקרקע הרי הוא כקרקע
ואמר רבי יוסי בר חנינא: בענבים העומדות ליבצר עסקינן	כבצורות דמיין	לאו כבצורות דמיין

דחייה: לא, אפילו תימא רבי מאיר, עד כאן לא קאמר רבי מאיר התם - כל כמה דשבקה להו מיכחש כחשי, אבל שערו - כל כמה דשבקה להו אשבוחי משבח.